

KURIER PORANNY

PISMO DEMOKRATYCZNE

Nr 335

Kraków, czwartek dnia 8 grudnia 1938 r.

Rok II

Jak Paryż przyjmował min. Ribbentropa

Najwięcej kłopotu miała policja

Paryż (ar) Pobyt niemieckiego ministra spraw zagranicznych v. Ribbentropa nie wzbudził znaczącego zainteresowania wśród społeczeństwa francuskiego. Oczywiście nie było mowy o żadnych serdecznych powitaniach, wprost przeciwnie: francuski minister spraw wewnętrznych Sarraut nie pominął niczego, aby uchronić min. Ribbentropa od wszelkich incydentów. Tak więc policja francuska roztoczyła specjalnie czułą opiekę nad emigrantami niemieckimi. Pożatem dokonano licznych aresztowań. Nieależnie od tego prem. Daladier zorganizował pobyt ministra Rzeszy tak aby był stale oddalony od miejsc niebezpiecznych. Nikt nie spodziewał się, że już w Compiegne odczepiono wagon min. Ribbentropa od Nord-Expressu i skierowano na mały dworzec położony w centrum Paryża w pobliżu Quai d'Orsay.

Specjalnie skonsygnowane oddziały policji czuwały nad bezpieczeństwem min. Ribbentropa. Obawiano się ustawicznie zamachu. Min. Ribbentrop zamieszkał nie w ambasadzie niemieckiej, która jest położona w wąskiej uliczce, gdzie nie można przeprowadzić ścisłej kontroli, ale w hotelu „Crillon” na placu Zgody, gęsto obsadzonym przez posterunki policyjne.

Marszałkowie Sejmu i Senatu w Krakowie

W dniu dzisiejszym przybyli do Krakowa marszałkowie Sejmu i Senatu oraz prezydja obu izb, celem złożenia hołdu Marszałkowi J. Piłsudskiemu.

**PORCELANA
„ĆMIELÓW”
NADESZŁA**

W WIELKIM WYBORZE

J. DIENER

Kraków, Szewska 20

Prasa podkreśla charakterystyczny fakt, że nawet francuski minister spraw zagranicznych Bonnet pożegnał się z min. Ribbentropem jeszcze na dworcu, tak, że w drodze towarzy-

szyl mu ambasador niemiecki.

Ożywione komentarze wywołał fakt, że mimo tak czujnej ochrony publiczność zgromadzona na pl. Zgody wznosiła okrzyki antyniemieckie.

Krwawe zajścia we Francji

Paryż (ar) Z Cherbourg przybył do Hawru w nocy trzy torpedowce przywożąc 250 marynarzy, którzy pełnią służbę na transatlantyku „Paris”, odpływającym dziś do Ameryki.

Paryż (ar) Z Nantes donoszą: W zakładach przemysłowych Bouguenais doszło do krwawych zajść. Na terenie tych zakładów trwa strajk. Wczoraj na teren fabryki usiłowali przedostać się lamistrajki, których dyrekcja przewoziła samochodami. Robotnicy strajkujący do tego nie do-

puścili. Wówczas dyrekcja zakładów wezwała gwardię ruchomą. Gwardia ruchoma przystąpiła do interwencji. Robotnicy stawili opór. Doszło do starcia. Wynik: 6-ciu strajkujących odniosło rany.

Wypadki te wywołały wśród ogółu robotniczego lozbrzymie wzburzenie. Nie jest wykluczonym, że będzie proklamowany na terenie Nantes strajk protestacyjny. Dziś w nocy ściągnięto tu nowe oddziały gwardii ruchomej.

Niemcy zamordowali robotnika litewskiego w Kłajpedzie

Kowno. Agencja „Elta” komunikuje: W związku ze zgonem litewskiego robotnika Janusysa, który zmarł z odniesionych ran w szpitalu w Kłajpedzie, donoszą, iż Janusys został padnięty przez grupę młodzieży niemieckiej.

Policja autonomiczna aresztowała 2-ech sprawców.

Berlin. Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Kłajpedy, iż wczoraj w południe grupa, złożona z około 50 studentów litewskich instytutu pedagogicznego zorganizowała demonstrację. Manifestanci udali się na ulicę Dworcową, gdzie zerwali transparent wyborczy Niemców kłajpedzkich i wznosili okrzyki przeciwko Niemcom kłajpedzkim.

Policja krajowa rozproszyła demonstrantów, zatrzymując trzech studentów.

W tym czasie przed gmachem instytutu zebrała się nowa grupa, która ziała wobec przedstawicieli policji wroga postawę. Dopiero po nadejściu silniejszego oddziału policji demonstranci zostali wyparci i spokój przywrócony. Trzej zatrzymani stu-

denci, którzy brali udział w zamieszczeniu transparentu, osadzeni zostali w areszcie.

Nowa czystka wśród hitlerowców w Austrii

Zurych (ik) Donoszą z Wiednia: Przyłączenie Austrii do Niemiec wykorzystali masowo członkowie partii hitlerowskiej by zagrabić cudze majątki. Relacje na ten temat, jakie przyniosła prasa światowa władze hitlerowskie odpierały jako nie odpowiadające prawdzie. Tymczasem w ostatnich tygodniach enuncjacje oficjalne potwierdzają w zupełności doniesienia z Wiednia.

Wczoraj znów Gauleiter Karyntii Klausner zapowiedział, że partia narodowo socjalistyczna przystąpi do wykluczenia ze swych szeregów tych wszystkich członków, którzy nadużywają przynależności partyjnej do wzbogacenia się osobistego.

ELEKTRIT rewelacją sezonu!
Dostępny dla wszystkich
wieloobwodowy „KORDIAL”
i 7-obwodowy Super „ALLEGRO”
sprzedaje na dogodne spłaty:

Fachowa firma
Radio wa „**ANTENA**”
Kraków, Starowiślna 1. — Tel. 178-77

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział V.
Dnia 10 listopada 1938 r. Sygn. V. Pr 186/38.

Sąd Okręgowy Wydział V. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym w dniu dzisiejszym po wysłuchaniu wniosku prokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie wydał następujące postanowienie: I) Zatwierdza się po myśli §§ 489, 493 austr. proc. karn. zarządzoną i wykonaną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie dnia 6 listopada 1938 r. L. B. II. 2/b/361/38 konfiskatę czasopisma „Krakowski Kurier Wieczorny” nr. 305 z daty dn. 6. XI. 1938 r. z powodu treści: 1) artykułu zamieszczonego na stronie 2 pt. „Walka nad brzegami Ozonu” w całości albowiem treść tych ustępów zawiera znamię na występku z art. 170 kk. — 2) artykułu zamieszczonego na str. 2 pt. „Nieco statystyk wyborczej” w całości albowiem treść tych ustępów zawiera znamiona występuku z art. 170 kk. — II) Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanej treści powyższych artykułów a zakaz ten ma być ogłoszony w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma „Krakowski Kurier Wieczorny” i w dzienniku urzędowym. — III) Cały nakład skonfiskowanego druku ma być zniszczony.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział V.
Dnia 7 listopada 1938 r. Sygn. V. Pr 177/38.

Sąd Okręgowy Wydział V. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym w dniu dzisiejszym po wysłuchaniu wniosku prokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie wydał następujące postanowienie: I) Zatwierdza się po myśli §§ 489, 493 austr. proc. karn. zarządzoną i wykonaną przez Starostwo Grodzkie w Krakowie dnia 2. XI. 1938 r. L. B. II. 2/b/353/38 konfiskatę czasopisma „Krakowski Kurier Wieczorny” Nr. 399 z daty 2. XI. 1938 r. z powodu treści: 1) artykułu zamieszczonego na stronie 2 pt. „Przekłeta epoka” w całości, albowiem treść tego ustępu zawiera znamiona występuku z art. 170 k. k. — 2) artykułu zamieszczonego na str. 3 pt. „Odzwierciedlenie nastrojów Społeczeństwa” w ustępie od słów „w Wyborach Sejmowych” do słów wstrzymać się albowiem treść tego ustępu zawiera znamiona występuku z art. 170 kk. — II) Zakazuje się dalszego rozszerzania skonfiskowanej treści powyższych artykułów, a zakaz ten ma być ogłoszony w przepisanej formie w najbliższym numerze czasopisma „Krakowski Kurier Wieczorny” i w dzienniku urzędowym. III) Cały nakład skonfiskowanego druku ma być zniszczony.

Więści z Polski i świata

PRZEMYSL. Boisko ukraińskiego klubu sportowego „Sian“ na obszarze realności znajdującej się we Wilczycy pod Przemysłem, zostanie zlicytowane w grudniu br., gdyż odnośna realność została wystawiona na sprzedaż.

Przy zawieraniu umowy dzierżawnej przez władze klubowe z właścicielami realności nie przewidywano takiej ewentualności, która pozbawi „Sian“ boiska sportowego.

WARSZAWA. Z okazji Narciarskich Mistrzostw Świata w Zakopanem wielka liczba pudełek z zapalkami zaopatrzona będzie w nalepkę propagującą zawody F. I. S.

TORUN. Z Golubia w pow. toruńskim zniknął nagle niejaki Bronisław Apostołów wicz, który „poszedł w świat“, pozostawiając na łasce losu 5-oro nieletnich dzieci. Dzieci przeżywają tym większą tragedię, gdyż matka ich przebywa obecnie w zakładzie dla umysłowo chorych w Świeciu. Na szczęście biednymi zaopiekował się magistrat. Za nieładnym ojcem policja wszczęła dochodzenie.

PRZEMYSL. Na podstawie dekretu o rozwiązaniu łoż wcielonych, uległo zamknięciu stow. „Humanitas Bnei Brith“.

WARSZAWA. Robotniczy Instytut Oświatowo-Kulturalny (R. I. O. K.), pozostający pod wpływami Z. Z. Z., przygotowuje wielki oświatowy kurs robotniczy w Warszawie. Będzie to kurs dla robotniczych działaczy oświatowych — samouków.

WARSZAWA. Przygotowany od dłuższego czasu wielki dziennik pracowniczy ukaże się już w najbliższych dniach w Warszawie.

WARSZAWA. Dnia 13 b. m. przybędzie do Warszawy Minister Sprawiedliwości Rzeszy i będzie gościem min. Grabowskiego. Pobyt w Warszawie potrwa do 17 b. m., po czym nastąpi wyjazd do Białowieszy na reprezentacyjne polowanie na 2 dni.

WARSZAWA. Posłowie wchodzący w skład „Jutra Pracy“ rozpoczęli zbieranie podpisów pod projekt nowej ordynacji wyborczej do Izby Ustawodawczej.

WARSZAWA. Agencja „Radio“ podaje, że właśnie w styczniu 1939 r. zamierzony jest przyjazd do Warszawy sowieckiego komisarza spraw zagranicznych Litwinowa.

BRUKSELA. Kongres partii socjalistycznych wypowiedział się większością głosów przeciw wysłaniu przedstawiciela dyplomatycznego Belgii do Burgos. Choć głosowanie nie wyraża tym samym dezaprobaty dla ministrów socjalistycznych, ci ostatni zdecydowali nie podać się do dymisji, natomiast stanąć dziś po południu przed izbą, która zdecyduje o losie rządu. Co do możliwości pozostania rządu u władzy, panują raczej nastroje pesymistyczne.

PARYŻ. Havas donosi z Londynu, że poseł Czechosłowacji Jan Masaryk ma niebawem ustąpić z zajmowanego stanowiska. Z początkiem stycznia Masaryk uda się do St. Zjednoczonych, zaś po powrocie ma zamiar osiąść w Anglii na stałe.

MANILLA. Niemiecki samolot „Condor“, który odbywał rekordowy lot powrotny z Tokio do Berlina, dokonał dziś przymusowego wodowania i zatonął w ołległości 200 metrów od brzoju w pobliżu Manilli (Filipiny). Załoga i 1 pasażer zostali uratowani przez rybaków. W akcji ratunkowej wziął również udział amerykański wodnosamolot wojskowy.

LONDYN. W związku z wrażeniem, jakie w stolicach wielkich mocarstw wywarło zamknięcie rzeki Jang-Tse-Kiang dla żeglugi zarówno przez rząd Czang-Kai-Szeka, jak i przez władze japońskie, ambasadorowie Francji, Anglii i Stanów Zjednoczonych złożyli na ręce Czang-Kai-Szeka i rządu amerykańskiego ostry protest przeciwko temu zarządzeniu.

HAMBURG. Znana firma hamburska Blohm i Voss, rozbudowuje intensywnie swoje nowe warsztaty lotnicze, które staną w Finkenwerder pod Hamburgiem. W nowych warsztatach lotniczych wytwarzane będą specjalnie szybkie typy samolotów i hydroplanów pocigowych i bombardujących.

Deklaracja francusko-niemiecka podpisana

Paryż. Jak podaje agencja Havasa podpisanie deklaracji francusko-niemieckiej nastąpiło w gmachu ministerstwa spraw zagranicznych. Deklarację podpisali ministrowie Bonnet i von Ribbentrop. Agencja przypomina, że idea tej deklaracji zrodziła się w czasie spotkania ambasadora Francois Poncet z kanclerzem Hitlerem w Berchtesgaden w połowie października r. b. Cabinet londyński udzielił projektowi temu pełnej aprobaty i zachęcał rząd francuski do zbliżenia i pacyfikacji stosunków francusko-niemieckich.

Władze francuskie podkreślają, iż

Treść deklaracji

Deklaracja francusko-niemiecka brzmi:

1) Rządy francuski i niemiecki całym kwiecieniem podzielają przekonanie, że stosunki pokojowe ich dobrego są

rokowania prowadzone były bez trudności. W atmosferze szczerości i całkowitej lojalności zarówno z jednej jak i drugiej strony. W żadnym momencie rokowań nie poruszono sprawy roszczeń kolonialnych Niemiec. Nie było też mowy o porozumieniu prasowym. Po ceremonii podpisania deklaracji rozpoczną się rozmowy polityczne pomiędzy premierem, ministrem spraw zagr. Francji i kierownikiem dyplomacji niemieckiej. Francuskie koła dyplomatyczne przywiązuje do deklaracji francusko-niemieckiej poważne znaczenie moralne i polityczne.

3) Oba rządy są zdecydowane z zachowaniem dla stosunków specjalnych, łączących ich z trzecimi mocarstwami, utrzymywać ze sobą kontakt we wszystkich sprawach interesują

WIELKIE ŚWIĘTO MUZYKI I TAŃCA W KINIE „SCALA“
OCZEKIWANI Z UTĘSKNIENIEM ULUBIENCY PUBLICZNOŚCI
FRED ASTAIRE I GINGER ROGERS
znowu razem w czarownym filmie
„ZAKUCHANA PANI“
z muzyką IRWINGA BERLINA

siedztwa pomiędzy Francją a Niemcami stanowią jeden z istotnych elementów konsolidacji sytuacji europejskiej oraz utrzymania pokoju powszechnego. Oba rządy w konsekwencji dołożą wszelkich wysiłków, aby zapewnić rozwój stosunków pomiędzy ich krajami w tym duchu.

2) Oba rządy stwierdzają, iż pomiędzy ich krajami nie pozostało żadnej będącej w zawieszaniu kwestii natury terytorialnej i uroczyste uznają jako ostateczną granicę pomiędzy ich krajami taką, jaka jest obecnie wytworzona.

Oba kraje i dokonywać wzajemnej konsultacji w wypadku, gdyby dalszy rozwój tych spraw mógł spowodować trudności międzynarodowe.

W tej myśli reprezentanci obu rządów podpisali niniejszą deklarację, która niezwłocznie wchodzi w życie. Sporządzono dwa egzemplarze w języku francuskim i niemieckim. Paryż, dnia 6 grudnia 1938 roku. Podpisali: Georges Bonnet i Joachim von Ribbentrop.

—o—

Antyfrancuskie manifestacje we Włoszech nie ustają

Rzym. Odbyły się tu manifestacje antyfrancuskie.

Kilkutysięczny pochód młodzieży udał się na Plac Wenecki, aby zgotować owację na cześć Mussoliniego. Wołano chóralnie: „Chcemy Tunisu“. Szef rządu nie ukazał się na balkonie. Następnie demonstranci przeszli przez Corso Wiktora Emanuela, usiłując dotrzeć do pałacu Farnese, który jest siedzibą ambasady francuskiej. Dostęp do ambasady zagrodzony był ze wszystkich stron przez policję i karabinierów. Wznosząc okrzyki „chcemy Tunisu“ i śpiewając hymny patriotyczne oraz manifestując przeciw Francji, młodzież przeszła przez główne ulice miasta. Do żadnych incydentów nie doszło.

Korespondent „Kur. Warsz.“ donosi z Rzymu:

Prasa włoska wyraża gwałtowne

WIEN. Rozporządzeniem gauleitera Buerckela wprowadzone zostały we wszystkich szkołach na terenie dawnej Austrii, przy musowem komitety rodzicielskie, do których muszą należeć rodzice wszystkich dzieci, uczęszczających do danej szkoły.

Włochy zaniepokojone

Stanowisko Trzeciej Rzeszy wobec krwzwsu włosko-francuskiego jest przedmiotem rozważań Virginio Gaydy na łamach „Giornale d'Italia“. Polemizując z dziennikarzami paryskimi, Gayda stwierdza, że Francją chciałaby dziś bardziej, niż kiedykolwiek, podminować oś Rzym—Berlin i widzieć Niemcy „zwrócone przeciwko Włochom i gotowe do zdrady“. Intencje takie — zdaniem Gaydy — są dla Niemiec niezwykle obraźliwe, bowiem wynikają z niewiarę w Hitlera, Führera — przypomina z naciskiem publicysta — mówił kilkakrotnie w ostatniej fazie kryzysu sudeckiego, że jest zdecydowany do pełnej współpracy Niemiec i Włoch, także wówczas, gdyby Włochy jej potrzebowały.

Włoski entuzjazm Chamberleina w ocenie kół angielskich

Londyn. Zatarg francusko-włoski z powodu kampanii za oddaniem Włochom Tunisu, Korsyki i Nicei, nie przestaje niepokoić tutejszej opinii publicznej.

Jeśli chodzi o stanowisko sfer oficjalnych, to, jak informują koła zbliżone do osoby premiera, kampania antyfrancuska Włoch nie osłabiła entuzjazmu premiera w dążeniu do doprowadzenia do paktu 4-ech, a — jak twierdzi jego przyboczny organ „Times“ — sprawiła, iż wizyta premiera w Rzymie stała się przez to tym bardziej potrzebna.

Nie podziela tej opinii „Manchester Guardian“, który w artykule redakcyjnym pisze, że „polityka zagraniczna naszego państwa jest obecnie w rękach pierwszego ministra, nie posiadającego ani znajomości doświadczenia w sprawach zagranicznych, który jednak, jak to zwykle czynią ludzie pozbawieni wyobraźni, chlubi się swym zdrowym rozsądkiem i wmawia w siebie, iż wystarczy, by spotkał się osobiście z Mussolinim, czy Hitlerem, by załatwić pomyślnie każdy spór. To niebezpieczne złudzenie nie pozwala mu dostrzec naszego rzeczywistego położenia“.

Alarmy Pirowa

Pirow wydał alarmujące oświadczenie o swych wrażeniach z Europy w którym przestrzega, że o ile w ciągu najbliższego miesiąca lub dwóch nie nastąpi w Europie całkowita zmiana poglądów, istniejące napięcie międzynarodowe doprowadzi do wybuchu na wiosnę przyszłego roku.

Należy przypuszczać, że ta panteza przepowiednia jest wynikiem rozmów Pirowa z Hitlerem i Mussolinim i dlatego — odzwierciedleniem tendencji niemiecko-włoskiej polityki stwarzania grozy wojennej, jako narzędzia dynamicznej akcji dyplomatycznej.

Choinki w Sowietach

Moskwa. W związku ze zbliżającymi się Świętami Bożego Narodzenia we wszystkich ośrodkach sowieckich daje się odczuwać duże zapotrzebowanie na choinki, które w myślnym rytuału sowieckiego urządzane są na Nowy Rok.

Na widowni politycznej

Głośne wystąpienie sejmowe szefa sztabu O. Z. N. posła Wendy z krytyką planu gospodarczego wicepremiera Kwiatkowskiego śledzone jest z zainteresowaniem przez koła polityczne. Znając rygor regulaminowy klubu parlamentarnego O. Z. N. trudno przypuścić, by kierownictwo obozu nie zapoznalo się wcześniej z treścią zarzutów postawionych Wendy. Jeśli w dodatku pamiętać będziemy, że jest on jedną z głównych figur kierowniczych Ozoneu, to jasnym się stanie, że wystąpienie to nie ma charakteru indywidualnego, lecz jest wyrazem poglądów O. Z. N. Konflikt rysuje się dość ciekawie: Pisze na ten temat „Kurier Polski“:

„Incydent, czy jak kto woli, konflikt płk. Wenda — wicepremier Kwiatkowski zajmie z pewnością w naradzie zamkowej pozycję poważną. Koła polityczne nie wątpią, że p. wicepremier otrzyma na Zamku całkowite votum zaufania, i że powróci do swoich prac i planów gospodarczych wzmożony oczywistym poparciem najwyższych czynników państwowych i życzliwymi do wodami solidarności w „Itonie gabinetu“.

W dalszym ciągu „Kurier Polski“ zastanawia się nad formą satysfakcji, jaką otrzyma min. Kwiatkowski. Będzie to albo jakiś komunikat rządu względnie Ozoneu, albo też nawet ustąpienie płk. Wende: ze stanowiska szefa sztabu O. Z. N.

To ostatecznie zależy jest od tego, która ze zwalczających się grup w O. Z. N. zwycięży. Zdaniem „Kuriera Polskiego“ „wyjaśniło się, że dysponuje bynajmniej opinią większości Ozoneu, ale jedynie poparciem małej grupki, która holduje wierzeńiom totalnym i pragnie uszczęśliwić nas „gigantycznymi“, „piramidalnymi“, „kolosalnymi“ poczynaniami inwestycyjnymi na wzór niemiecki“.

Incydent sejmowy będzie zapewne w ciągu dzisiejszego dnia zlikwidowany. Nie zadawała to jednak cytowanego przez nas pisma, które zapytuje:

„1) czy i kiedy płk. Wenda będzie, jako wicemarszałek Sejmu, tak bardzo zajęty sprawami parlamentarnymi, że będzie się widział zmuszony opuścić stanowisko szefa sztabu Ozoneu?

2) czy i kiedy odsunięta będzie od wszelkich wpływów w Ozoneu niepokojąca kraj grupka totalna, pragnąca naśladować niemiecki ustrój narodowo-socjalistyczny?

Jak się zdaje, odpowiedź na te pytania nie przyjdzie tak prędko“.

Nas oczywiście nie zachwyca ani jedna, ani druga, ani żadna grupa w O. Z. N. Jeśli incydentowi z płk. Wendą poświęcamy specjalną uwagę, to dlatego, że interesująca jest obserwacja procesów zachodzących w obozie, który już w nazwie swej ma ważkie słowo „zjednoczenie“.

Wśród stronnictw i działaczy ukraińskich toczą się zawzięte dyskusje wokół udziału partii „Undo“ w ostatnich wyborach sejmowych.

Ciekawą ilustracją tych dyskusji jest głos organu ukraińskich radykałów „Ukraińskie Wiśty“, który pisze pod znamienym tytułem „Nic się nie zmieniło“:

„Prawie nie do uwierzenia, jak na odcińku „wielkiej“ polityki mało się zmieniło. Niekiedy wydaje się, że to nie rok 1938 a rok 1935, rok czerwonych rumieńców i różowych nadziei, rok wielkich hasel i masylnych ludzi z szumnymi tytułami. Zmieniło się chyba to, że rumieńce znikły z lic, jak znikają u dziewicy nie pierwszej młodości.

Cóż bowiem, wybory 1938 roku przeszły z nie mniejszym, a większym liczebnym entuzjazmem, niż w roku 1935, jak pisał „Nowy Czas“ — całe ukraińskie uświadamione społeczeństwo poszło do urn wyborczych, a z urn wyszło 14 wybrańców, a wśród nich stara się undowska gwardia: Mudryj, Celewicz, Welykanowicz...

Wicemarszałek Mudryj, prezes t. zw. „Ukraińskiej Parlamentarnej Reprezentacji“ i prezes UNDO — prowadził politykę z konsekwencją godną wielkiego podziwu.

O DEMOKRACJĘ SAMORZĄDU

Wybory do samorządu — to ogólna próba sił ruchów masowych — to pierwszy etap konsekwentnie realizowanego marszu ku demokracji życia w Polsce.

Wyniki wyborów zaważyć muszą w sposób decydujący na kształtowaniu się dalszych losów państwa. — Do urn wyborczych idziemy wszyscy w zwartym, karnym ordynku. Rozumiemy dobrze nasz obowiązek obywatelski, rozumiemy, że nie wolno nam w przełomowych chwilach uchylać się od ciężkiej na nas odpowiedzialności. Od nas zależy, czy Polska stanie się wedle słów Żeromskiego wielkim pracowiskiem postępu — i znajdzie swoją drogę do Wielkości — czy też przekreślając najpiękniejsze karty naszej narodowej tradycji — wedle obcych wzorów układać będzie swą przyszłość. Sen o Polsce Ludowej, o którą walczył bojowiec

ry politycznej. W pierwszym rzędzie poczynaniami naszymi kierować będzie zawsze zrozumienie prawdy, że gospodarka samorządowa musi mieć przede wszystkim na uwadze duchowe i materialne interesy najszerzych warstw pracowników umysłowych i fizycznych.

W dzisiejszej rzeczywistości polskiej uwidacznia się coraz wyraźniej istnienie dwóch tylko dokładnie odgradzających się od siebie obozów politycznych. Jeden — to świat pracy, świat postępu społecznego, oparzonego na poszanowaniu prawa Człowieka — świat Demokracji. Drugi — to świat reakcji — Obóz mniei lub więcej zamaskowanego totalizmu“.

Powtarzamy raz jeszcze: od nas samych zależy na czyją stronę przechyli się szala zwycięstwa.

Ora

mydłem Majdego uniekrzysz każdego

PPS i żołnierz Piłsudskiego — o Polsce robotnika i chłopa, czeka na realizację.

Masy pracujące chcą podjąć dziś trad budowania tego lepszego, sprawiedliwego jutra, a z roli biernego obserwatora przejść do czynu i tworzyć wedle swej przemożnej woli.

Demokratyzacja samorządu to droga do konkretnej pracy społecznej i równocześnie — to etap w zdobywaniu przez świat pracy właściwego znaczenia w życiu politycznym państwa.

Walkę o samorząd w Polsce wygrać muszą zorganizowane w stronnictwach politycznych masy ludowe. Tego wymaga dobro Polski.

Stronnictwo Demokratyczne w wydanej w Łodzi ulotce jasno precyzuje zadania przed inteligencją demokratyczną dzisiaj stojące:

„Wchodzimy na arenę życia politycznego niosąc hasło: przez człowieka do Zbiorowości, przez wykarcozowanie krzywdy — do Zjednoczenia, przez równe Prawo — scementowanie Państwa.

Jesteśmy demokratami i państwotwórcami.

Tworzymy stronnictwo, którego zadaniem jest wypełnienie luki powstałej w naszym wachlarzu politycznym po przeżarciu rdzą szlacheckiego szeregów obozu niegdys walczy i postępu.

Przyszłość naszą widzimy na drodze walki o takie reformy socjalne i ustrojowe, któreby wypełniały realną treścią nie respektowane dzisiaj przez nikogo założenia konstytucji naszej: „Państwo jest wspólnym dobrem wszystkich obywateli“.

W pracach naszych w przyszłym samorządzie opierać się będziemy na zasadach wynikających z naszej wiary

Dookoła nas niemal przemiana rewolucyjna. Likwidują państwa (Austria) zmieniają granice (Czechosłowacja), ustępują prezydenci (Benesz), tworzą się nowe związki (Słowacja) — zmiany. Niezachwianie i jakby skała pewnie stoi Mudryj, wicemarszałek i prezes UNDO. Oparty na granitowych filarach Celewicz i Welykanowicz w Sejmie, a Tyktora w kraju, prowadzą on UNDO przez burze i rewolucje niezachwianie do końca“.

Luksusowe gilzy Mokka KORKOWE

150 szt. — 40 gr.

przystępne dla wszystkich

Szeroko rozgałęziona afera szpiegowska

Londyn (m) W związku z wykrytą niedawno aferą szpiegowską w Danii, dokonano ostatnio nowych rewizji u obywateli niemieckich, podejrzanych o współdziałanie z Hartungiem. Rewizja ta dała rewelacyjny materiał. Okazało się, że Kopenhaga była centralą niemieckiego wywiadu na obszar bałtycki. Poza tym centrala kopenhaska zajmowała się także akcją szpiegowską skierowaną przeciwko Anglii. W związku z wykryciem centrali aresztowano 11 obywateli niemieckich, z których większość osiedliła się w Kopenhadze i innych miastach Danii w charakterze kupców.

Kulisy pewnych przemilczeń

Wickham Steed, najwybitniejszy dziennikarz angielski, który przez długie lata stał na czele londyńskiego „Timesa“ (kiedy jeszcze „Times“ nie był organem hitlerowskiej grupy As torów), wydał książkę o prasie. Znajdujemy w niej nader ciekawe szczegóły z kulisy pewnych wiadomości i pewnych... przemilczeń:

„Na początku popołudnia w niedzielę, 9 października, dyktator Hitler, wzmocniony traktatem w Monachium i świstkiem papieru, który on i premier angielski podpisali, oświadczył publicznie, że Wielka Brytania zająć się powinna swoimi sprawami i nie wtrącać się do spraw niemieckich... i postawił veto przeciw ewentualnemu powrotowi trzech wybitnych mężów stanu naszego kraju na stanowiska rządowe.

Skoro ta wiadomość podana została przez radio, wieczorem w niedzielę 9 listopada cały naród wpadł w prawdziwą furję. Ale nazajutrz rano z wielkim trudem można było znaleźć w przodującej prasie naszego kraju odgłosy tej wściekłości; kilka gazet prawie usprawiedliwiała p. Hitlera.

I oto dochodzenie w sprawie tej poniżającej postawie naszej „wolnej prasy“ okazało, że kilka wielkich agencji ogłoszeniowych ostrzegło dzienniki, którym dostarcza poważ-

nych dochodów: tym dziennikom, które lansować będą kryzys między-narodowy i wywołują przez to stan podniecenia „szkodliwy dla handlu“ cofnie się wszystkie ich ogłoszenia. Żaden z uprzedzonych dzienników nie ośmielił się ogłosić nazw tych agencji ogłoszeniowych i wystawić ich na powszechną pogardę. I to w chwili kiedy tak było dla narodu potrzebne aby kraj się zjednoczył w obronie swej wolności i, w granicach możliwości, swego niepodległego strnienia“.

„Brunatny dom“ w Londynie

Według informacji z kół wiarogodnych, Londyn otrzymać ma na wzór Parvza, „dom brunatny“. Budowa domu brunatnego rozpocznie się na wiosnę 1939 r. Koncepcja stworzenia w Londynie własnej siedziby na rodowo socjalistycznej powstała stąd że magistrat dzielnicy Paddington w Londynie gdzie hitlerowcy zamierzali wynajmując halę Porchester, uzależnił swą zgodę od spełnienia szeregu warunków jak dopuszczenia na swoje zebrania dziennikarzy angielskich, nie śpiewania pieśni Horsta Wessela i nie uprawiania agitacji antysemitkiej. Warunków tych kierownictwo miejskiego koła hitlerowców przyjąć nie chciało, wobec czego magistrat nie udzielił pozwolenia na wydzierżawienie sali.

Nawet pieprzu nie będzie w Niemczech

W pobliżu Monachium oddano kilka hektarów nieużytków pod uprawę roślin leczniczych i korzennych. Z obszaru tego wydzielono 2 hektary na cele doświadczalne, gdzie np. już w 1937 r. prowadzono próby z uprawą pewnej rośliny, uzyskującej ze skrzyżowania kilku rolin korzennych mogącej skutecznie zastąpić pieprz. Wprowadzenie tej nowej, rodzimej przyprawy kuchennej ma pozwolić Niemcom na zaoszczędzenie rocznie około 4 miln. marek. Tyle bowiem wyniosła w 1936 r. wartość 6.281 ton pieprzu, sprowadzonego z zagranicy.

Demonstruje i sprzedaje „MOTOTECHNIKA“ Przedsiębiorstwo Techniczne Handlowe — Sp. z o. o. Kraków — Plac Szczepański 5.

Z życia Stronnictwa Demokratycznego

Na posiedzeniu Prezydium Stronnictwa w dn. 24. XI. b. r. między innymi postanowiono zatwierdzić skład Komisji Organizacyjnej na Okręg Śląsko-Dąbrowski w składzie: ob. ob. inż. B. Zubrzycki, W. Wyspiański i J. Pyszko.

Skład Komisji Organizacyjnej Okręgu Wileńskiego jest następujący:

ob. ob. prof. M. Król, prof. B. Zawadzki, prof. H. Elzenberg, B. Krzyżanowski, R. Szabelski, Owczynnik, L. Michrod, H. Kapora.

Prezydium Stronnictwa postanowiło zwołać na dzień 15. I. 39 r. konferencję ogólnokrajową.

Przedmiotem konferencji będą sprawy organizacyjne, a w szczególności wybór stałych władz Stronnictwa.

Konferencja zwołana będzie do miasta Łodzi.

Biuro Stronnictwa Demokratycznego mieści się przy ul. Nowy Świat 57 m. 4. Godziny urzędowania: od 9-tej rano — do 15-tej.

Sekretariat Sekcji pracy Społecznej mieści się w tym samym lokalu, godziny urzędowania od 14-tej do 15-tej.

Biuro okręgu łódzkiego Stronnictwa Demokratycznego mieści się w Łodzi w lokalu przy ul. Kilińskiego 49. Godziny urzędowania: od 18-tej do 20-tej.

Biuro okręgu krakowskiego Stronnictwa Demokratycznego mieści się w Krakowie przy ul. Sławkowskiej 12 III p. Godziny urzędowania: od 18-tej do 20-tej z wyjątkiem niedziel i świąt.

Biuro okręgu Warszawa-miasto mieści się przy ul. Książęca 4. Godziny urzędowania: od 18-tej do 20-tej.

Wysokie osobistości III Rzeszy kierowały organizacją szpiegowską w Stanach Zjednoczonych

Nowy Jork. W ostatnim dniu rozprawy przeciwko grupie szpiegów niemieckich przewodniczący sądu w końcowym przemówieniu zwrócił się z ostrzeżeniem pod adresem cudzoziemców, przybywających do Stanów Zjednoczonych, oświadczając m. n. „W tym roku dopiero co ogłoszony będzie ostrzeżeniem dla wszystkich osób przybywających do Stanów Zjednoczonych, że szpiegostwo jest rzeczą niebezpieczną i podlega surowej karze”. Prokurator generalny, Hardy, oświadczył: „Wyrok ten jest potępieniem niemieckiego systemu szpiegowskiego, uprawianego na terenie Stanów Zjednoczonych i kierowanego przez wysokie osobistości Trzeciej Rzeszy”.

To dopiero próbka teroru

Berlin (c) Ostatni numer „Schwarze Korps”, oficjalnego organu S. S., który rozchodzi się w 500.000 egzemplarzach przynosi sensacyjny artykuł na temat kwestii żydowskiej w Niemczech. Autor stwierdza, że okres „masakry” żydowskiej jeszcze się nie rozpoczął. Dotąd były tylko próbki teroru. Dopiero z chwilą odebrania Żydom ich majątków rozpocznie się akcja, która ma doprowadzić do tego, żeby żaden Żyd nie pozostał w Niemczech.

Gospodarczy podbój basenu dunajskiego i bałkańskiego przez III Rzeszę

Od paru już lat oś Berlin—Rzym zdaje się odnosić na terenie europejskim ustawiczne sukcesy. To jeden, to drugi z partnerów rozpoczyna atak na zgóry upatrzony przez siebie teren, zabezpieczając sobie zaplecze solidnym poparciem. Ale myliłby się bardzo ten, kto przypuszczał że wspólna praca ta obu kontrahentów przynosi równe korzyści, równe owoce. Szczegółowa analiza najistotniejszych dla współczesnej rzeczywistości zagadnień, zagadnień gospodarczych i finansowych, wykazuje, że wbrew formalnym przewidywaniom ekspansja gospodarcza Niemiec uderzyła w pierwszym stopniu w partera osi, w Italię. Oto zagarnięcie rynków zbytu przemysłu niemieckiego w krajach południowo-wschodniej Europy stało się równoznacznym niemal z odebraniem tych rynków Włochom.

Podana poniżej tabelka charakteryzuje procentowy udział przywozu z Niemiec w ogólnej wartości całego przywozu poszczególnych państw:

Państwa	1929	31	33	35	Lata	
					36 lub 37	38 lub 39
Węgry	20	24	19	22	26	44
Rumunia	24	29	18	24	39	55
Bułgaria	22	23	38	53	61	68
Jugosławia	15	19	13	16	32	43
Grecja	9	12	10	19	23	
Turcja	15	21	25	40	45	48

Jakież są polityczne aspekty tego zdobywczego marszu III Rzeszy, marszu, który z Bułgarii w istocie rzeczy uczynił kolonię gospodarczą Niemiec, a z innymi państwami do tego samego zmierza? Trzy były zasadnicze formy niemieckiej penetracji gospodarczej i finansowej w krajach Europy środkowej i południowo-wschodniej: dumping cen, hojnie udzielane kredyty i forma trzecia, zastosowana w Rumunii, gdzie niemiecka Farbenindustrie miała zamrożoną należność 600 mil. lei, i wobec przepisów kontroli dewiz sama założyła olbrzymie plantacje grochu, fasoli i soi, specjalna spółka „Soya S. A. R.”. Cały zbiór wywozowy jest do Niemiec, które w ten sposób obchodzą trudności związane z nieposiadaniem złota.

Penetracja ta poprzedziła — jakże skutecznie — atak generalny na Austrię i Czechosłowację, niszcząc wpływami ekonomicznymi asekuracyjne powiązania Małej Ententy. W chwili kiedy atak został przypuszczony, nad dunajskie bastiony oporu antyhitlerowskiego były już doszczetnie od wewnątrz rozbrojone i rozbite.

Ale, co jeszcze ciekawsze, podbój towarowy Bałkanów przez Niemcy, doprowadził do niemal całkowitego wyparowania z nich Italii, która zaprzatnięta kosztowna impreza abisyńska i szukając oparcia w III Rzeszy, zostawiła jej w tym basenie wolne ręce. Oto jak przedstawia się procentowy udział przywozu z Włoch z poszczególnych państw rejonu bałkańskiego i dunajskiego:

CZYTAJcie CODZIENNA PRASE DEMOKRATYCZNA

Państwa	1929	31	33	Lata		
				35	36 lub 37	38
Węgry	4.0	6	12	7.0	6.9	
Rumunia	7.0	10	8	7.7	1.4	
Bułgaria	10.7	14	8	3.0	0.6	
Jugosławia	10.8	10	15	2.5	8.0	
Grecja	6.0	6	5	3.6	0.5	
Turcja	12	14	8	6.4	2.2	

Wyraźnie, dobitnie tabelka ta stwierdza, dlaczego złudne były osady tych, którzy spodziewali się, że Mussolini zechce i będzie mógł przeciwstawić się ekspansji niemieckiej, że zainteresuje się on żywiej choćby tylko sprawą Rusi Zakarpackiej. A równocześnie śmieszne okazały się złudzenia innych, którzy przypuszczali, że ten fakt wydzierania przez hitlerizm rynków zbytu Włochom doprowadzi do osłabienia, do rozkruszenia się osi Berlin—Rzym. Kierując cały swój impet na Morze Śródziemne, na Afrykę Północną, i pewne tereny Bliskiego Wschodu, tam pragnąc przeciąć linię, łączącą Francję i Anglię z ich najżywniejszymi koloniami Mussolini z góry zrezygnował z walki o utrzymanie rynków naddunajskich, niejako zgaszczając się na zarezerwowanie Europy Środkowej i pld-wschodniej dla ekspansji niemieckiej.

Nastąpiła tutaj wyraźna współpraca obu odłamów faszyzmu światowego, z których jeden cofnął się z rynków i tak nie do utrzymania dla siebie wobec innych przemożnych sił i zgodził się na nie przeszkadzanie pod boju ich przez sprzymierzeńca kosztowne nie tyle własnym, co pewnych warstw kapitałów francuskich i angielskich, — a to wszystko za cenę poparcia kierunku jego własnych im-

perialistycznych uderzeń.

I dlatego mylił się publicysta „Czar no na białem”, Henryk Kora, z przytoczonych tabel wyciągając wniosek, że „Włochy stały się ofiarą zwycięskiego marszu Rzeszy”. Ten marsz zwycięski dlatego doszedł do skutku że na czele dwu państw demokracji zachodnich, Francji i Anglii, stanęli ludzie, bezpośrednio związani i zainteresowani rozwojem i podbojami kapitałów niemieckich. I dlatego bynajmniej w bankach angielskich i francuskich, nie tkwią o wiele skuteczniejsze od Mussoliniego siły, zdolne do zahamowania ekspansji niemieckiej. „Gospodarczy i polityczni dysporanci tych państw nie tylko nie „wołają cofać się niż walczyć”, ale dla których wręcz walka z podbojami kapitałów niemieckich byłaby walka ze samymi sobą.

Spójrzmy tylko: min. Bonnet związany jest z domem bankowym „Lazard Freres”, współwłaścicielem koncernu Kühlmanna, który łączy się z angielskim „Chemical Trust” i niemieckim „I. S. Farbenindustrie”. Premier Chamberlain jest prezesem „Birmingham Small Arms Co” i udziałowcem „Imperial Chemical Industry”, współpracującymi z hitlerowską „Metallgesellschaft”, dobrze zasłużoną dla ruchu narodowo-socjalistycznego.

Powiązania te wykreślają jedną tylko linię walki masom świata pracy i drobniomieszczanstwa we wszystkich krajach: objęcia władzy i złamania dyktatury wielkokapitalistycznej.

ADAM IGLICKI

Zamiast z rasistowskich Niemiec i Włoch sprowadzą towary z Polski

Do konsulatów R. P. na terenie państw sąsiadujących z Polską, napływają od pewnego czasu liczne zapytania ze strony importerów zagranicznych, głównie amerykańskich i częściowo angielskich, którzy proszą o wskazanie im źródeł i firm, produkujejących wyroby, które były dotychczas sprowadzane do tych krajów głównie z Niemiec. Pod wpływem rozwijającego się ostatnio targu amerykańsko-niemieckiego zainteresowanie się rynkiem polskim, jako zastępczym dla wielu dziedzin ekspor-

tu niemieckiego, znacznie wzrosło.

Z kół gospodarczych dowiadujemy się, że hurtownicy żydowscy w Ameryce, posiadający tam poważne wpływy, w pertraktacjach z polskimi producentami, zapowiadają zastąpienie przywozem z Polski dotychczasowego importu z Niemiec.

Dotyczyć to ma zresztą nie tylko bojkotowanych towarów niemieckich ale pochodzących i z innych krajów, które, jak na przykład Włochy weszły na drogę ustawodawstwa przeciw żydowskiego.

900.000 ludzi w wielkim i średnim przemyśle

Warszawa (z). Według danych Głównego Urzędu Statystycznego z końca października, górnictwo, hutnictwo i przemysł przetwórczy, zatrudniający w poszczególnych zakładach przynajmniej po 20 robotników, dawał w tym momencie pracę 897.925 ludzi. Jest to cyfra wyższa o zgórą 46.000 robotników w porównaniu z końcem października r. ub. i o 40.000 robotników w porównaniu ze stanem z przed miesiąca. Przy końcu października b. r. w górnictwie polskim pracowało 109.341, w hutnictwie 53.901 i większym przemyśle przetwórczym 725.155 robotników. Dużą rolę w zwiększeniu stanu zatrudnienia w stosunku do końca września odegrało rozpoczęcie sezonu produkcyjnego w przemyśle spożywczym (cukrownic-

two), co spowodowało, iż ilość robotników pracujących w tym przemyśle podniosła się z 60.618 do 113.700.

Wojna z Chinami porafoje

Minister Skarbu japońskiego, Ikeda, złożył projekt budżetu na rok 1939/40, który zamyka się sumą ogólną 3,7 m. jena, co oznacza wzrost o 477 milionów jena w stosunku do budżetu ubiegłego. Jest to największy budżet, jaki kiedykolwiek miała Japonia. Na wydatki związane z wojną w Chinach prelinowano osobno kredyty w sumie 5 miliardów jena.

Szkodliwe przeludnienie szkół w Polsce

Na niedawno odbytych obradach Państwowej Rady Oświecenia Publicznego referenci ministralni poruszyli problem obciążenia nauczycieli w Polsce zbyt wielką ilością uczniów. Obciążenie to wynosiło w Polsce w latach 1935/36 — 63,4 ucznia, w r. 1936/7 — 61,7, w r. 1937/38 — 61 na jednego nauczyciela. Poprawa osiągnięta była w ten sposób, że w każdym roku z nowo przybywających etatów, część poświęcona była obniżeniu obciążenia średniego. W roku bieżącym, na skutek niezrealizowania uchwały ciała ustawodawczego o uruchomieniu nowych 4 tysięcy etatów proces tej poprawy zostanie zahamowany.

A przecież zagadnienie to jest niezwykle istotne. Obciążenie nauczyciela nadmierną ilością uczniów, co zgodne nie stwierdzili referenci ministerialni, wieść musi do fatalnych dla szkoły skutków. Jest to tym bardziej dla nas smutne, że, jak wynika z poniższej tabelki, Polska należy do Państw w Europie o największym obciążeniu nauczyciela. Jedno tylko państwo niewielkim stosunkowo procentem wyprzedza Polskę.

Kraje o dużym obciążeniu:

1. Grecja	1935/36	63,9
2. Polska	1937	61,7
3. Turcja	1936	56,4
4. Litwa	1937	56,3
5. Rumunia	1934/85	53,4
6. Albania	1935/36	47,4

Kraje o małym obciążeniu:

1. Włochy	1934/35	44,6
2. Jugosławia	1935/36	44,1
3. Portugalia	1937	43,7
4. Dania	1936	41,0
5. Niemcy	1931	39,9
6. Norwegia	1933/34	36,6

Kraje o średnim obciążeniu:

1. Szwajcaria	1935/36	35,4
2. Czechosłowacja	1935	33,3
3. Anglia	1935	31,7
4. Finlandia	1935	31,0
5. Estonia	1935/36	28,8
6. Belgia	1935/36	27,4
7. Chiny	1933/34	22,6

Polska musi dołożyć wszelkich starań, aby ten stan rzeczy zmienić radykalnie. Przeludnienie klas, w których mimo wszystko często jeszcze mieści się po 80, a nawet 100 uczniów, wpływa niezwykle szkodliwie na wyniki nauczania i wychowania. Jak wykazały badania pedagogiczne nauką racjonalnie i skutecznie prowadzona może się odbywać tylko w pewnych granicach, przy czym nie powinny one przekroczyć liczby 25—30 uczniów. Przekroczenie tej granicy wiedzie do obniżenia poziomu szkolnictwa powszechnego, pozatym, że znatury rzeczy wpływa na stan zdrowotny uczniów i nauczycieli. Cierpią jedni i drudzy. Przeciążenie nauczyciela zmniejsza jego możliwości pedagogiczne, nie pozwala na należyte przeprowadzenie nauki. Zbyt wielka ilość uczniów zatrzymuje ich rodzaj, nie mówiąc już o całkowitym posunięciu sprawy odpowiedniej segregacji mniej zdolnych od bardziej zdolnych, od

czego przecież zależy zarówno tempo nauki, jak i metody jej prowadzenia.

Poza tym przeludnienie klas spowoduje specyficzne skutki społeczne. Dzieci rodziców zamożnych, mając możliwość pobierania nauki w szkołach prywatnych względnie korepetycji domowych, są w stanie przejść przez całe średnie i wyższe szczeble szkolnictwa. Inaczej z dziećmi warstw mniej zamożnych. Warunki nauczania są takie, że niezależnie już od sytuacji materialnej dzieci tych warstw częstokroć nie mają możliwości w normalnym czasie osiągnięcia takiego poziomu, by przechodzić bez trudności do szkolnictwa o wyższym poziomie nauczania.

Na sprawy te szczególną troską powinny się zająć władze państwowe. Muszą się znaleźć środki finansowe na zlikwidowanie szybko tej szkodliwej w szkolnictwie sytuacji.

(ai)

Słońce zastąpi węgiel?

Próby uzyskania siły cieplnej słońca dla celów użytkowych w przemyśle przedsięwzięto nie od dzisiaj. Rozbijały się one po większej części o przeszkodę w postaci nierównomiernego promieniowania słońca, nawet w krajach południowych. Obecnie budzi większe nadzieje na rozwiązanie tego problemu wynalazek konstruktora włoskiego, Giovanni Andri, z Mediolanu.

Aparat skonstruowany przez Andrego a nazwany przez niego heliodynamomaszyną, składa się z baterii zwierciadeł chłonnych, t. j. z płyt metalowych gładko oszlifowanych, tak ustawionych, aby mogły wchłaniać największą ilość energii świetlno-ciepłej. Z tą baterią połączony jest kocioł (ewaporator) i kondensator. Nagrzana

woda, krążąc w ewaporatorze, styka się z pewną substancją, i to jest najważniejszym szczegółem w aparaturze, która już przy średniej temperaturze zaczyna wrzeć. Para przechodzi z ewaporatora do cylindra zwykłej maszyny parowej, którą wprowadza w ruch. Istotną więc różnicą między dawniejszymi aparatami a aparatem Andrego polega na tym, iż nawet nie intensywnie promieniowanie słońca może wytworzyć dostateczną ilość energii cieplnej dla wyprodukowania energii mechanicznej.

Duchowni zwolnieni od przysięgi w sądzie

Na podstawie przepisów dekretu o usprawieniu postępowania sądowego po czwasty od 28 listopada r. b. duchowni wszystkich wyznań, uznanych przez państwo (zarówno chrześcijań-

skich jak i niechrześcijańskich) występujący jako świadkowie we wszystkich instancjach sądowych. — zwolnieni są od składania przysięgi.

Boy oskarżony o zniesławienie

Sąd apelacyjny rozpatrywał wczoraj głos wytoczoną przez dr Konczyńskiego znanemu krytykowi Boyowi-Zeleńskiemu.

Po ukazaniu się na deskach teatru Polskiego sztuki „Zburzenie Jerozolimy” Boy napisał recenzję i między innymi zarzucił Konczyńskiemu, że dostał się podstępem na scenę, przesyłając swą sztukę na konkurs pod pseudonimem i przedstawiając się za początkującego pisarza. Dopiero po rozstrzygnięciu konkursu okazało się, że autorem jest Konczyński.

Na rozprawie w sądzie okręgowym Boy

bronił się tym, że słowo „podstęp” nie jest zniesławieniem, gdyż w ten sposób cały szereg pisarzy dostawało się na scenę i uzyskało kiwało uznanie i rozgłos. Sąd dopatrzył się jednak w recenzji cech zniesławienia i skazał Boya na 10 dni aresztu z zawieszeniem i 50 zł grzywny.

Od tego wyroku odwołał się Boy do sądu apelacyjnego, który onegdaj sprawę rozpatrywał. Na wniosek obrony sąd sprawę odroczył celem powołania dodatkowych świadków w osobach akademika literatury Lorentowicza i Zbyszka Sawana.

Atak szału tresowanego słonia

Łódź (tel.). Jedna z fabryk łódzkich urządziła pochód reklamowy ulicami Łodzi, w którym wzięły udział 5 słonie, niosące afisze reklamowe.

W czasie, gdy słonie kroczyły ulicą Piotrowską, jeden z nich w przystępie szału chwycił trąbą siedzącego na grzbiecie poganiacza Zenona Grochowskiego z Warszawy i rzucił go na jezdnię.

Słoń następnie chciał rzucić się na przechodniów, zdołano go jednak uspokoić.

Ciężko rannego poganiacza przewieziono do szpitala.

Z frontu wyborczego w Krakowie

Gdzie będzie najcięższa walka

Dochodzą nas wieści, że batalia najcięższa rozegra się w dzielnicach IX i X-tej. W sytuacji ogólnej wyborczej liczą się bardzo z siłą organizacyjną PPS i klasowych związków zawodowych. Świadczą o tym najlepiej artykuły w I. K. C. oraz nieprzebieżająca w środkach agitacyjnych „propaganda” jednodniowa organizowana przez Stronnictwo Narodowe. Żaden szanujący się dziennik nie chce powtórzyć tych bzdur i hitlerowskich chwytów, obliczonych na głupotę wyborców. Jeśli chodzi o okręg X-ty, to obok najpoważniejszych szans PPS i klasowych związków, oraz przypuszczalnych szans bloku bardzo wielkie widoki posiada lista nr. 11 z dr Aleksandrem Adlerem na czele wielce popularnym, szczególnie w okolicy Dębnic działaczem społecznym. Nie ulega wątpliwości, że dr Adler mandat zdobędzie. Wpłynie to tylko na korzyść przyszłej Rady Miejskiej, która takich ludzi w składzie swym potrzebuje. W okręgu IX potocznie dość ostra walka, albowiem tam najwięcej zgłoszono list. Tutaj PPS zdaje się górować nad wszyst-

kimi innymi listami. Stosunkowo spokojnie zapowiada się akcja w okręgu VII, gdzie kandyduje red. M. Statter. Ogólnie liczą się, że wejdzie on do przyszłej Rady obok ob. M. Bobrowskiego, dzięki poparciu sfer pracowniczych i sportowych.

W śródmieściu zetrze się blok „jedynolitefrontowy” z endecją. PPS ma zapewnione głosy, które jej w każdym razie wystarczą do wprowadzenia kilku radnych. W okręgu VII i VIII wre walka głównie pomiędzy stronnictwami żydowskimi. Poale-Syjonisci wydali odezwę przeciwko Bundowi i Zjednoczeniu Żydowskiemu, zaatakowani nie zostali im dłużni, tak że jesteśmy świadkami wzajemnych nie zawsze właściwych „rozmów”.

Naogół przeważa zdanie, że Kraków stanie masowo do urny wyborczej i zaakcentuje swą wierność dla idei demokratycznej. Najlepszym tego dowodem pogarda z jaką obywateli krakowscy odnoszą się do wybryków chuliganerii spod wiadomego znaku zrywającej afisze i ulotki przeciwników, oraz szkalującej zasłużonych dla danych partyj ludzi.

Wir

Nr 49 „Czarno na Białym”

Nowy numer tygodnika demokratycznego „Czarno na Białym” przynosi: Przekrój tygodnia (24. 11. 12). — A. Włoczkiewicz 1918—1938. — K. Ostroga Na zachodzie i na wschodzie. — K. B. Pusta Pakty czterech (korespondencja z Paryża). — H. Kora Ekspansja gospodarcza Niemiec i Włoch w krajach naddunajskich. — M. Thau Refleksje przed strajkiem generalnym (korespondencja z Paryża). — H. S. Zalewicz Wskrzeszone średniowiecze. Max Werner Socjalizm, wojna i Europa. — P. Hulka Las kowski Ludzie i dzieła. — Kolumna satyry z udziałem St. J. Leca, D. Szydłowskiego, J. R. Weintrauba, Fr. Pareckiego, Zemanika i innych.

Cena egz. 30 gr. — Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Książęca 4, tel. 903-21.

